

РЕШЕНИЕ

№ 2122

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Любка Стоянова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2148** по описа за **2010** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение по НАХД № 10873/2009 г., постановено на 14.12.2009 г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав, е **потвърдено** Наказателно постановление (НП) № 739/13.07.2009 г., издадено от Заместник директора на ТД на Н., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 96, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Ф. „Ц. за М. на П.“, като санкционирано лице, с която се иска отмяната му поради наличие на влязло в сила решение, с което е отменен предходен индивидуален административен акт, послужил за основание на издаденото постановление.

Ответникът в касационното производство – ТД на Н. се представляват и чрез процесуалния си представител искат оспорваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба се явява неоснователна.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **основателна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, от фактическа страна по същество СРС е приел за установено въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, че санкционираното лице е подало заявление за регистрация по ЗДДС след установения в закона срок, тъй като с акт за регистрация по ЗДДС № *1409/24.03.2009 г. е установен различен от декларирания от лицето период и то е регистрирано за извършени сделки и реализиран оборот по ЗДДС за период от време 01.01.2008 г. – 30.11.2008 г. В този смисъл е прието от АНО и съда, че датата на която е следвало да бъде подадено заявление за регистрация по ЗДДС е била 15.12.2008 г. и с факта на подаването на заявлението на 10.03.2009 г. , с което е реализирал нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС като е пропуснал 14-дневния срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Съдът намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на Фондацията, по повод на която е образувано настоящото производство, за **основателни**. Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е постановено в несъответствие с фактите по делото.

Пред настоящата инстанция е представено влязло в сила съдебно решение от 05.11.2009 г. на Административен съд – С. град, I отделение, 4 състав, с което е отменен акт за регистрация по ЗДДС № *1409/24.03.2009 г. В този смисъл са счетени за неправилни констатациите на контролните органи за възникнало към 15.12.2008 г. задължение на касатора за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. С отмяната на акта за регистрация е опорочен извода за наличието на задължение за регистрация. Следователно санкционираното лице не е било в забава към датата на подаване на собственото си заявление на 10.03.2009 г. и не е осъществило фактическия състав на нарушение по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Писменото доказателство е допустимо пред настоящата инстанция, поради което е възприето от съда, тъй като е във връзка с наведените то касатора основания за незаконосъобразност на решението на СРС поради противоречие с фактите и материално правните изисквания на закона. Решението на АССГр. е издадено преди провеждане на последното съдебно заседание на СРС и е влязло в сила към датата на провеждане на същото, поради което е следвало да бъде взето предвид и от първоинстанционния съд.

Водим от горното, настоящия състав намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, като касационната инстанция следва да се произнесе по съществуващото на спора и потвърди процесното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд С.-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по НАХД № 10873/2009 г., постановено на 14.12.2009 г. от С районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 739/13.07.2009 г., издадено от Заместник директора на ТД на Н..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Преписи от същото на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.